BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. kovo 1 d.*

„Valstybės pagalba — Sunkumų patiriančių įmonių sanavimas — Pagalba, teikiama kaip valstybės garantija — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su vidaus rinka — Formalios tyrimo procedūros nepradėjimas — Rimti sunkumai — Šalių procesinės teisės“

Byloje T-79/14

Secop GmbH, įsteigta Flensburge (Vokietija), atstovaujama advokatų U. Schnelle ir C. Aufdermauer,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Armati, T. Maxian Rusche ir R. Sauer,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos sprendimą C(2013) 9119 *final* „Valstybės pagalba SA.37640 – Sanavimo pagalba *ACC Compressors SpA* – Italija“

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová (pranešėjas) ir E. Buttigieg,

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. rugsėjo 8 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 *ACC Compressors SpA* – bendrovė, nuo 1960 m. vykdanti veiklą buitiniams šaldytuvams skirtų kompresorių gamybos ir prekybos srityje. Ji yra *Household Compressors Holding SpA* (HCH), veikiančios tik kaip holdingo bendrovė ir nevykdančios gamybinės veiklos, visiškai priklausanti dukterinė bendrovė. *ACC Compressors* iš pradžių valdė 100 % *ACC Austria GmbH* kapitalo, o per pastarąją – 100 % *ACC Germany GmbH* ir *ACC USA LLC* kapitalo.

* Proceso kalba: vokiečių.

2 2012 m. grupė ACC patyrė ekonominių sunkumų. 2012 m. spalio mėn. *ACC Germany* buvo iškelta bankroto byla. 2012 m. gruodžio 20 d. *ACC Austria* buvo iškelta bankroto byla. 2013 m. birželio 28 d. *ACC Compressors* buvo pripažinta nemokia, o 2013 m. rugpjūčio 27 d. – pradėta ypatingoji administracinė procedūra. 2013 m. spalio 12 d. HCH buvo pripažinta nemokia.

3 2013 m. balandžio 20 d., paskelbus konkursą, pradėtą vykstant *ACC Austria* bankroto bylai, buvo sudaryta *ACC Austria* turto pirkimo sutartis, ją pasirašė ieškovės *Secop GmbH* dukterinė bendrovė *Secop Kompressoren GmbH*, dabar vadinama *Secop Austria GmbH*, ir *ACC Austria* bankroto administratoriai. Šioje sutartyje buvo numatyta sąlyga, kad ji įsigalios, jei Europos Komisija pripažins jos suderinamumą su vidaus rinka.

4 2013 m. lapkričio 5 d. Italijos Respublika pranešė Komisijai apie *ACC Compressors* suteiktą sanavimo pagalbą.

5 Priemonę, apie kurią pranešta, sudarė šešių mėnesių valstybės garantija, suteikta likvidumo poreikiams patenkinti skirtoms kredito linijoms, kurių visa suma siekė 13,6 mln. EUR. Ši garantija turėjo leisti *ACC Compressors* tęsti veiklą tol, kol bus rengiamas restruktūrizavimo arba likvidavimo planas.

6 2013 m. gruodžio 11 d. sprendimu Komisija nusprendė neprieštarauti, kad *Secop Austria* įsigytų *ACC Austria* turtą (toliau – sprendimas dėl koncentracijos), taip patvirtindama 2013 m. balandžio 20 d. sudarytą sutartį.

7 2013 m. gruodžio 18 d. Sprendimu C(2013) 9119 *final*, susijusiu su valstybės pagalba SA.37640 – Sanavimo pagalba *ACC Compressors SpA* – Italija (toliau – ginčijamas sprendimas), Komisija nusprendė neprieštarauti dėl priemonės, apie kurią buvo pranešta. Visų pirma ji manė, kad priemonė, apie kurią pranešta, yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, tačiau ji atitiko sąlygas, kad būtų pripažinta suderinama su vidaus rinka kaip pagalba sunkumų patiriančiai įmonei sanuoti.

8 *ACC Austria* turtą, kurį įsigijo *Secop Austria*, be kita ko, sudarė patentai, kuriuos iki tol taip pat naudojo *ACC Compressors* savo kompresorių gamyboje. Vokietijos ir Italijos teismuose nagrinėjami du ginčai dėl minėtų patentų (toliau – ginčijami patentai) tarp grupės *Secop* ir grupės ACC, kurios pirmiausia nesutaria dėl klausimo, ar galioja jų sudaryta licencijos sutartis (toliau – ginčas dėl patentų).

Procesas ir šalių reikalavimai

9 Ieškovė 2014 m. vasario 5 dieną Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.

10 Remdamasis teisėjo pranešėjo siūlymu, Bendrasis Teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas savo 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių raštu atsakyti į klausimus. Šalys atsakė per Bendrojo Teismo nustatytą terminą.

11 Per 2015 m. rugsėjo 8 d. posėdyje išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

12 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

13 Pakeitusi triplike savo reikalavimus, Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

14 Grįsdama savo ieškinį dėl panaikinimo, ieškovė nurodo tris pagrindus, kurių pirmasis susijęs su SESV 296 straipsnio pažeidimu, esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu ir motyvavimo stoka, antrasis – su Sutarčių pažeidimu, o trečiasis – su piktnaudžiavimu įgaliojimais.

15 Savo atsakymuose į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus raštu ieškovė nurodė, pirma, kad jos pirmasis ieškinio pagrindas turi būti suprantamas kaip susijęs su tyrimo neatlikimu, pažeidžiant SESV 108 straipsnio 3 ir 4 dalis ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [SESV 108] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 4 straipsnio 1 dalį.

16 Antra, ieškovė pareiškė, kad trečiasis ieškinio pagrindas turi būti suprantamas kaip susijęs su vertinimo klaidomis, nes Komisija neatsižvelgė į bylos esminius aspektus, kurie jai buvo žinomi ar turėjo būti žinomi. Be to, per posėdį ji nurodė nematanti kliūčių, kad perkvalifikuoti pirmasis ir trečiasis ieškinio pagrindai būtų nagrinėjami kartu.

17 Todėl būtent taip ir bus toliau nagrinėjami ieškovės nurodyti ieškinio pagrindai.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Sutarčių pažeidimu

18 Antrasis ieškinio pagrindas sudarytas iš trijų dalių, atitinkamai susijusių su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu, SESV 108 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu ir vienodo požiūrio principo pažeidimu.

19 Pirmiausia reikia kartu išnagrinėti pirmąją ir antrąją dalis. Iš principo šiose dviejose dalyse siekiama iš esmės nuginčyti Komisijos sprendimą nepradėti formalios tyrimo procedūros.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo pirmosios ir antrosios dalių, susijusių su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto ir SESV 108 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu

20 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad Komisija nepagrįstai manė, jog pagalba yra suderinama su vidaus rinka, ir nepradėjo formalios tyrimo procedūros.

21 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

– Reikšminga teismų praktika

22 Visų pirma, reikia priminti, kad Komisija privalo pradėti formalią tyrimo procedūrą, pirmiausia jei atsižvelgdama į per pirminio patikrinimo procedūrą gautą informaciją susiduria su rimtais sunkumais vertindama nagrinėjamą priemonę. Ši pareiga kyla tiesiogiai iš SESV 108 straipsnio 3 dalies, kaip ji išaiškinta teismų praktikoje, ir ją patvirtina kartu aiškinamos Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalies ir 13 straipsnio 1 dalies nuostatos, jeigu po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad nagrinėjama priemonė kelia abejonių dėl suderinamumo (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 12 d. Sprendimo *BUPA ir kt. / Komisija*, T-289/03, Rink. EU:T:2008:29 328 punktą).

23 Iš tiesų pagal nusistovėjusią teismų praktiką SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra yra privaloma, jei Komisija susiduria su rimtais sunkumais vertindama, ar pagalba yra suderinama su bendrąja rinka. Taigi Komisija, priimdama valstybės priemonei palankų sprendimą, SESV 108 straipsnio 3 dalies pirminio patikrinimo etapu gali apsiriboti, tik jei po pirminio patikrinimo yra įsitikinusi, kad ši priemonė nėra pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, arba, jei laikoma pagalba, ji yra suderinama su bendrąja rinka. Tačiau jei po pirminio patikrinimo Komisijos įsitikinimas yra kitoks arba jeigu jis neleidžia įveikti visų sunkumų, kilusių vertinant atitinkamos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka, ji privalo surinkti visas būtinas nuomones ir tuo klausimu pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą (1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra / Komisija*, C-225/91, Rink. EU:C:1993:239, 33 punktas; 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval et Brink's France*, C-367/95 P, Rink. EU:C:1998:154, 39 punktas ir 22 punkte minėto Sprendimo *BUPA ir kt. / Komisija*, EU:T:2008:29 329 punktas).

24 Taigi Komisija, remdamasi faktinėmis ir teisinėmis bylos aplinkybėmis, turi nuspręsti, ar vertinant pagalbos suderinamumą patirti sunkumai reikalauja pradėti minėtą procedūrą (1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook / Komisija*, C-198/91, Rink. EU:C:1993:197, 30 punktas). Šis vertinimas turi atitikti tris reikalavimus.

25 Pirma, Komisijos teisė po pirminio patikrinimo procedūros pareikšti nuomonę dėl pagalbos suderinamumo su vidaus rinka pagal SESV 108 straipsnį taikoma tik priemonėms, dėl kurių nekyla rimtų sunkumų, vadinasi, šis kriterijus yra išimtinio pobūdžio. Taigi Komisija negali atsisakyti pradėti formalios tyrimo procedūros remdamasi kitomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, trečiųjų asmenų interesais, procedūros ekonomijos sumetimais ar kitais administraciniais motyvais (2001 m. kovo 15 d. Sprendimo *Prayon-Rupel / Komisija*, T-73/98, Rink. EU:T:2001:94, 44 punktas).

26 Antra, kai Komisija susiduria su rimtais sunkumais, ji privalo pradėti formalią procedūrą ir šiuo atžvilgiu neturi jokios diskrecijos. Nors jos teisės, susijusios su sprendimu pradėti šią procedūrą, yra ribotos, tirdama ir vertindama bylos aplinkybes Komisija vis dėlto turi tam tikrą diskreciją nustatyti, ar jos sukelia rimtų sunkumų. Atsižvelgdama į SESV 108 straipsnio 3 dalies tikslą ir jai nustatytą pareigą laikytis gero administravimo principo Komisija gali, be kita ko, pradėti dialogą su pranešimą pateikusia valstybe ar su trečiaisiais asmenimis tam, kad vykstant pirminei procedūrai įveiktų kilusius galimus sunkumus (25 punkte minėto Sprendimo *Prayon-Rupel / Komisija*, EU:T:2001:94, 45 punktas).

27 Trečia, „rimtų sunkumų“ sąvoka yra objektyvaus pobūdžio. Vertinant, ar egzistuoja tokie sunkumai, turi būti objektyviai tiriamos tiek ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybės, tiek jo turinys, lyginant sprendimo motyvus su informacija, kurią Komisija turėjo priimdama sprendimą dėl ginčijamos pagalbos suderinamumo su vidaus rinka (žr. 25 punkte minėto Sprendimo *Prayon-Rupel / Komisija*, EU:T:2001:94, 47 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

28 Šioje byloje Komisija ginčijamame sprendime teigė, kad nagrinėjama pagalba yra suderinama su vidaus rinka, nes atitinka SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą ir Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 244, p. 2, toliau – gairės).

29 Šiuo klausimu būtina priminti, kad pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį Komisijai suteikiama plati diskrecija patvirtinti pagalbą nukrypstant nuo bendro draudimo, numatyto šio straipsnio 1 dalyje, kai vertinimas, šiuo atveju - valstybės pagalbos suderinamumo ar nesuderinamumo su vidaus rinka – kelia problemų, dėl kurių reikia atsižvelgti į sudėtingus ekonominius faktus bei aplinkybes ir juos vertinti. Europos Sąjungos teismo teisėtumo kontrolė, vykdoma dėl tokio sprendimo, turi apsiriboti tik patikrinimu, ar laikytasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės ir ar nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos arba nepiktnaudžiauta įgaliojimais. Taigi Sąjungos teismas neturi pakeisti sprendimą priėmusios Komisijos ekonominio vertinimo savuoju. Komisija gali nusistatyti diskrecijos įgyvendinimo kryptis aktais, pavyzdžiui, nurodymais, gairėmis, komunikatais, jeigu šiuose aktuose yra orientacinių taisyklių, nurodančių, kaip turi elgtis ši institucija, ir jeigu šios taisyklės nenukrypsta nuo Sutarties normų. Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teismas turi patikrinti, ar

Komisija laikėsi pačios nustatytų ir gairėse išvardytų reikalavimų (2002 m. sausio 30 d. Sprendimo *Keller ir Keller Meccanica / Komisija*, T-35/99, Rink. EU:T:2002:19, 77 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 2004 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Kronofrance / Komisija*, T-27/02, Rink. EU:T:2004:348, 79 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

– Dėl tariamo *ACC Compressors* kaip naujos įmonės statuso

30 Pirma, ieškovė teigia, kad, pardavus *ACC Austria* turtą, *ACC Compressors* nebegalėjo naudoti ginčijamų patentų, todėl pastaroji įmonė turėjo būti laikoma įmone, sukurta likvidavus anksčiau veikusią įmonę, taigi ir naujai įsteigta įmone, kaip tai suprantama pagal gairių 12 punktą. Neturėdama teisės naudoti ginčijamų patentų *ACC Compressors* neturi pakankamai išplėtotos struktūros tam, kad atitiktų reikalavimus gauti sanavimo pagalbą, ir pirmiausia ji negali būti sutapatinama su tą patį pavadinimą turinčia bendrove, nuo 1960 m gaminusia kompresorius.

31 Šių gairių 12 punktas išdėstytas taip:

„Pagal šias gaires naujai įsteigta įmonė negali gauti sanavimo ar restruktūrizavimo pagalbos net jei jos pradinė finansinė padėtis yra netvirta. T. y. tais atvejais kai, tarkim, likvidavus anksčiau veikusią įmonę, jos vietoje sukuriama nauja, arba, kai pastaroji tik perima pirmosios turtą. Apskritai, įmonė laikoma naujai įsteigta tris pirmuosius savo veiklos metus konkrečioje veiklos srityje. Tik šiam laikotarpiui pasibaigus, ji gali kreiptis dėl sanavimo arba restruktūrizavimo pagalbos <…>“

32 Akivaizdu, kad šių gairių 12 punkto tikslas yra užkirsti kelią kurti neperspektyvias įmones ar pradėti nuostolingą veiklą, kurios nuo pat pradžios priklausytų nuo valstybės pagalbos. Siekiant šio tikslo, šio punkto antrame sakinyje pateiktas patikslinimas pirmiausia skirtas atvejui, kai anksčiau veikusio juridinio asmens turtas perleidžiamas kitam, naujai įsteigtam ar jau veikiančiam juridiniam asmeniui. Taigi ūkio subjektą, kuriame įsigytas turtas buvo naujai integruotas, prireikus būtų galima pripažinti nauja įmone. Kiek tai susiję su juridiniu asmeniu, kuris parduoda turtą, tokios operacijos tikslas galėtų būti būtent to juridinio asmens sanavimas.

33 Tačiau ieškovė tvirtina, kad šių gairių 12 punkte esantis žodis „tarkim [be kita ko]“ rodo, jog galimybė pripažinti įmonę „naujai [įsteigta]“ gali atsirasti ne tik pagalbos gavėjui perėmus turtą iš kitos bendrovės, bet ir perleidus gavėjo turtą kitai bendrovei, kaip šiuo atveju *ACC Austria*, *ACC Compressors* dukterinės įmonės, turtas buvo perleistas *Secop Austria*.

34 Šiuo atveju reikia atmesti tokį aiškinimą dėl toliau nurodytų priežasčių.

35 Pirma, *ACC Compressors* ir *ACC Austria* iš pradžių buvo vienos ir tos pačios įmonės dalys, nes abi bendrovės laikėsi tos pačios ekonominės krypties, nors gamino tuos pačius produktus dviejose skirtingose vietose. Po *ACC Austria* gamybinio turto perleidimo, įsigaliojusio 2013 m. gruodžio 11 d., sprendimo dėl koncentracijos (žr. 3 ir 6 punktus) priėmimo dieną, šios įmonės veiklos apimtis tikrai sumažėjo, nes atitinkamai veiklai nebepriklausė gamyklos Austrijoje. Taigi įmonei, kuriai buvo suteikta 2013 m. gruodžio 18 d. patvirtinta nagrinėjama pagalba, priklausė tik *ACC Compressors* gamybinis turtas. Tačiau pastaroji valdė nagrinėjamą įmonę tiek prieš minėtą turto perleidimą, tiek po jo, ir, kaip teigė ieškovė ieškinio 46 punkte, priėmus ginčijamą sprendimą, ji tęsė, nors ir ribotai, kompresorių gamybą ir prekybą, o tai sudarė tradicinę šios bendrovės veiklą. Todėl, priešingai, nei teigia ieškovė, tai buvo ta pati įmonė, kuri gamino kompresorius nuo 1960 m.

36 Antra, ieškovės siūlomas aiškinimas prieštarauja 32 punkte nurodytam gairių 12 punkto tikslui. Turto perleidimo atveju, siekiant įmonę pripažinti „naujai įsteigta įmone“, yra svarbus ne ūkio subjektas, įsteigtas dėl perleidžiančiosios bendrovės vykdytos ekonominės veiklos, o ūkio subjektas, įsteigtas dėl perimančios bendrovės, į kurią buvo integruotas perleistas turtas, ekonominės veiklos. Be to, normalu ir logiška, kad sunkumų patirianti įmonė perleidžia tam tikrą turtą ir koncentruoja savo veiklą į

pagrindinę veiklą tiek geografiniu, tiek sektoriniu aspektais, siekdama pagerinti ekonominio atsigavimo galimybes. Taigi gairių 39 punkte aiškiai numatyta, jog turto išpardavimas yra priemonė išvengti nederamų konkurencijos iškraipymų, kai tikrinamas restruktūrizavimo planas, atsižvelgiant į suteiktą restruktūrizavimo pagalbą. Būtų prieštaraujama gairių bendram tikslui, jei toks turto pardavimas visada reikštų, jog perleidžiančioji įmonė negali gauti sanavimo pagalbos.

37 Tai, kad tarp *ACC Compressors* ir *Secop Austria* vyksta teisinis ginčas dėl ginčijamų patentų, negali lemti kitokio aiškinimo.

38 Priimdama ginčijamą sprendimą Komisija galėjo atsižvelgti tik į tokią faktinę ir teisinę *ACC Compressors* situaciją, kurioje ši buvo atsidūrusi minėto sprendimo priėmimo momentu; geriausiu atveju ji turėjo atsižvelgti į tikėtiną šios situacijos raidą ateityje, t. y. per šešių mėnesių laikotarpį, kai buvo suteikta sanavimo pagalba (žr. 5 punktą). Tačiau, kaip teisingai nurodo Komisija, ginčijamo sprendimo priėmimo dieną *ACC Compressors* vis dar naudojo ginčijamus patentus kompresoriams gaminti (į tai Komisija privalėjo atsižvelgti), ir nebuvo jokių požymių, kad ši situacija gali pasikeisti per artimiausius šešis mėnesius.

39 Be to, pažymėtina, kad ginčas dėl patentų nebuvo reikšmingas siekiant įvertinti nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka. Pagrįstai teigiama, kad tuo atveju, jei *Secop Austria* laimėtų ginčą dėl patentų, būtų įmanoma, kad *ACC Compressors* nebegalėtų naudoti ginčijamų patentų ir kad dėl to turėtų nutraukti įvairių kompresorių, vadinamų „Kappa“, gamybą. Tačiau tai irgi priklausė nuo to, ar po galimo pralaimėjimo teismuose *ACC Compressors* galėtų gauti licenciją tuos patentus naudoti. Be to, negalima iš karto atmesti galimybės, kad galimą nutraukti kompresorių „Kappa“ gamybos veiklą ji galėtų kompensuoti plėtodama kitokius gaminius ar kitokią veiklą. Bet kuriuo atveju svarbu pažymėti, kad Komisija neprivalo daryti poveikio ginčo dėl patentų, nagrinėjamo nacionaliniuose teismuose ginčijamo sprendimo priėmimo momentu, sprendimui ir pakeisti tą ginčą nagrinėjančių kompetentingų teismų vertinimą savuoju.

40 Galiausiai reikia atmesti posėdyje pateiktą ieškovės argumentą, jog Komisija turėjo atsižvelgti į aplinkybę, kad vykstant procedūrai dėl koncentracijos *ACC Compressors* pati nurodė, jog tuo atveju, jei *Secop Austria* įsigytų *ACC Austria* turtą, ji negalėtų tęsti kompresorių gamybos, nes nebeturėtų teisės naudoti ginčijamų patentų.

41 Sprendime dėl koncentracijos Komisija išnagrinėjo *ACC Compressors* argumentus ir konstatavo, jog pirmiausia atsižvelgiant į nagrinėjamą abiejų šalių ginčą dėl patentų neatmetama galimybė, kad jos buvo sudariusios licencijos sutartį. Todėl per procedūrą dėl koncentracijos Komisija jau buvo konstatavusi, kad *ACC Compressors* argumentai, susiję su galimybės nebuvimu jai tęsti kompresorių gamybą neturint ginčijamų patentų licencijos buvo hipotetiniai.

42 Šiomis aplinkybėmis minėti argumentai nėra informacija, svarbi konkurenciniams *ACC Compressors* ir *Secop* santykiams įvertinti, todėl Komisijai negali būti priekaištaujama, kad ši į tai neatsižvelgė per procedūrą dėl valstybės pagalbos.

– Dėl aplinkybės, kad dėl ginčijamos pagalbos buvo tariamai tik atidėta tai, „kas neišvengiama“

43 Antra, ieškovė nurodo, kad ginčijama pagalba negalėjo būti suteikta, nes dėl jos tik buvo atidėta tai, „kas neišvengiama“, kaip tai suprantama pagal gairių 72 punktą.

44 Gairių 72 punktas suformuluotas taip:

„Sanavimo pagalba yra vienkartinė operacija, kurios svarbiausias tikslas yra išlaikyti bendrovę versle ribotą laikotarpį, kurio metu būtų apsvarstoma jos ateitis. Nereikėtų leisti suteikti sanavimo pagalb[os] pakartotinai, nes tai tik palaikytų bendrovės *status quo*, atidėtų tai, kas neišvengiama ir tuo pat metu perkeltų ekonomines ir socialines problemas ant kitų, efektyvesnių gamintojų ar kitų valstybių narių. Todėl sanavimo pagalba turėtų būti teikiama tik kartą („tik vieno ir paskutinio karto“ sąlyga). <…>“

45 Taigi atsižvelgiant į visą gairių 72 punkto struktūrą aplinkybė, kad sanavimo pagalba neturi būti suteikta tik siekiant palaikyti bendrovės *status quo* ir atidėti tai, kas neišvengiama, nurodoma kaip pavyzdys, siekiant pateisinti „tik vieno ir paskutinio karto“ principą, įtvirtintą tame pačiame 72 punkte. Todėl, remiantis šio punkto logika, tai, kad prašoma suteikti antrąją sanavimo pagalbą (per dešimt metų po to, kai buvo suteikta pirmoji sanavimo pagalba), gali patvirtinti, kad pirmoji pagalba buvo suteikta tik palaikyti bendrovės *status quo* ir atidėti tai, kas neišvengiama. Šiuo atveju pakanka pažymėti, kad, pirma, pagal ginčijamo sprendimo 38 punkte padarytas išvadas, kurioms ieškovė neprieštaravo, nagrinėjama pagalba yra *ACC Compressors* suteikta pirmoji sanavimo pagalba ir, antra, ieškovė tik teigė, kad nagrinėjama pagalba buvo suteikta tik „atidėti tai, kas neišvengiama“, tačiau šio teiginio niekaip nepagrindė. Galiausiai tiek, kiek savo teiginį ieškovė grindė ginču dėl patentų, jau buvo konstatuota, kad tas ginčas nebuvo reikšmingas siekiant įvertinti nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka.

46 Todėl reikia atmesti šį ieškovės argumentą.

– Dėl atsižvelgimo į tariamai anksčiau gautą pagalbą

47 Trečia, ieškovė tvirtina, kad Komisija neatsižvelgė į nagrinėjamos pagalbos ir pašalpų, kurias tariamai anksčiau mokėjo *Cassa Integrazione*, bendrą poveikį. Pasak jos, *Cassa Integrazione* yra dalinio nedarbo išmokų kasa, kurios mokamas pašalpas Komisija laikė valstybės pagalba.

48 Gairių 23 punktas suformuluotas taip:

„Jei anksčiau neteisėtai buvo suteikta pagalba sunkum[ų] patiriančiai įmonei, kurios atžvilgiu Komisija priėmė neigiamą sprendimą ir pateikė vykdomąjį raštą gautai pagalbai išieškoti, ir jei gauta pagalba nebuvo išieškota pagal [reglamento Nr. 659/1999] 14 straipsnį, įvertinant tai pačiai įmonei teiktiną sanavimo ir restruktūrizavimo pagalbą, visų pirma, atsižvelgiama į anksčiau suteiktos pagalbos ir naujosios pagalbos bendrą įtaką ir, antra, į tą faktą, kad anksčiau suteikta pagalba nebuvo grąžinta.“

49 Taigi reikia pažymėti, kad pagal gairių 23 punktą atsižvelgimas į anksčiau suteiktos pagalbos bei naujosios sanavimo ir restruktūrizavimo pagalbos bendrą poveikį aiškiai yra numatytas tik neteisėtai suteiktos pagalbos, dėl kurios priimtas neigiamas sprendimas išieškoti pagalbą, kurios dar nebuvo išieškojusi atitinkama valstybė narė, atveju. Be to, remdamasi šia nuostata Komisija Italijos valdžios institucijų paprašė pateikti patvirtinimą, kad *ACC Compressors* negavo tokios neišieškotos pagalbos (ginčijamo sprendimo 40 punktas).

50 Tačiau neginčijama, kad dėl tariamai *Cassa Integrazione* sumokėtų pašalpų, apie kurias Komisija esą nežinojo, nebuvo priimtas joks neigiamas sprendimas. Taigi pagal gairių tekstą, pirmiausia jų 23 punktą, Komisija neprivalėjo atsižvelgti į šią tariamai suteiktą pagalbą.

51 Dėl klausimo, ar atsižvelgti į anksčiau suteiktą pagalbą buvo privaloma nesant gairėse aiškiai nustatytos atitinkamos pareigos, reikia pažymėti, kad dėl sanavimo pagalbos ypatumų nedraudžiama atsižvelgti į gairių 23 punkte nenurodytos anksčiau suteiktos pagalbos bendrą poveikį. Gairių 15 punkte sanavimo pagalba apibrėžiama taip:

„Savo pobūdžiu sanavimo pagalba yra laikina ir atšaukiama. Jos svarbiausias tikslas yra padėti sunkum[ų] patiriančiai įmonei išlikti tol, kol rengiamas jos restruktūrizavimo arba likvidavimo planas. Laikomasi bendro principo: sanavimo pagalba leidžia suteikti laikiną paramą bendrovei, susidūrusiai su esminiu finansinės padėties pablogėjimu, pasižyminčiu aštria likvidumo krize arba techniniu nemokumu. Tokia laikina parama turėtų suteikti laiko susidariusių sunkumų priežastims nustatyti ir tinkamam jų šalinimo planui sukurti. Be to, sanavimo pagalba turi apsiriboti būtinu minimumu. Kitaip tariant, sanavimo pagalba sunkum[ų] patiriančiai įmonei suteikia trumpą, šešių mėnesių neviršijantį atokvėpį. Pagalbą turi sudaryti atšaukiama likvidumo parama, suteikiama kaip paskolų garantijos ar paskolos, taikant tokias palūkanų normas, kurios bent jau yra panašios į sunkumų nepatiriančioms įmonėms suteikiamų paskolų palūkanas, ir kurios atitinka Komisijos patvirtintas referencines normas. Skubių veiksmų nereikalaujančios struktūrinės priemonės, pavyzdžiui, negrįžtamas ir savaiminis valstybės dalyvavimas tvarkant įmonės lėšas, negali būti finansuojamos kaip sanavimo pagalba.“

52 Iš šios apibrėžties matyti, kad, kaip teisingai nurodo Komisija, sanavimo pagalbos, kaip antai nagrinėjamos pagalbos, poveikis vidaus rinkai yra labai ribotas tiek dėl apsiribojimo reikalavimus atitinkančiomis priemonėmis (paskolų garantijos arba paskolos), tiek dėl sanavimo pagalbos laikinojo ir atšaukiamojo pobūdžio (garantijos galiojimas baigiasi ir paskola grąžinama praėjus ne daugiau kaip šešiems mėnesiams, su sąlyga, kad pasibaigus šiam terminui bus pateiktas restruktūrizavimo ar likvidavimo planas), tiek dėl apsiribojimo nustatyti tik priemones, būtinas padėti laikinai išlikti atitinkamai įmonei. Šis ribotas poveikis kartu su sanavimo pagalbos skuba pateisina tai, kad sanavimo pagalbą Komisija paprastai patikrina pagal gairių 30 punkte nustatytą supaprastintą procedūrą, stengdamasi per vieną mėnesį priimti sprendimą, jei pagalba atitinka tam tikrus reikalavimus. Tačiau dėl atsižvelgimo į bet kokios galimos tariamai neteisėtai suteiktos ankstesnės pagalbos bendrą poveikį būtų neįmanoma laikytis minėto termino, todėl tai būtų nesuderinama su šio patikrinimo skuba ir ribotu minėtos pagalbos poveikiu konkurencijai.

53 Taip pat dėl to, kad atsižvelgiama į kitą anksčiau suteiktą pagalbą, kuri neapibrėžta gairių 23 punkte ir dėl kurios Komisija jau buvo priėmusi galutinį neigiamą sprendimą, ši institucija būtų įpareigota netiesiogiai patikrinti minėtą anksčiau suteiktą pagalbą, kurios pripažinimą pagalba ir neteisėtai suteikta pagalba Komisija ir atitinkama valstybės narė gali užginčyti ir kuriai prireikus turi būti taikoma atskira procedūra ir priimtas atskiras sprendimas. Galiausiai dėl to gali būti arba atsisakyta suteikti sanavimo pagalbą grindžiant paviršutiniškai atliktu ankstesnės pagalbos, dėl kurios vėliau gali išaiškėti, kad ji suteikta teisėtai arba kad ji nėra pagalba, patikrinimu, arba nepagrįstai vilkinti sprendimą dėl sanavimo pagalbos. Taigi toks būdas taip pat atrodo nesuderinamas su reikalavimais, kylančiais iš teisinio saugumo principo.

54 Dėl šių priežasčių laikytina, kad Komisija negali būti įpareigojama atsižvelgti į tariamai anksčiau suteiktos pagalbos ir sanavimo pagalbos bendrą poveikį, išskyrus gairių 23 punkte numatytu atveju.

55 Todėl šį ieškovės argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

– Dėl atsižvelgimo į *ACC Compressors* tariamai nuostolingus pardavimus

56 Ketvirta, ieškovė mano, kad Komisija turėjo atsižvelgti į riziką, jog ginčijama pagalba galės leisti *ACC Compressors* tęsti nuo 2013 m. vykdomą nuostolingo pardavimo politiką.

57 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, jog ieškovė tik tvirtina, kad *ACC Compressors* tariamai vykdo nuostolingo pardavimo politiką, tačiau šio teiginio niekaip nepaaiškina ar nepateikia jį patvirtinančių įrodymų. Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti šį ieškovės argumentą.

– Dėl Komisijos pateiktų skaičiavimų

58 Penkta, ieškinyje ieškovė nurodo, kad Komisijos skaičiavimai, pateikti vertinant ginčijamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, buvo neteisingi ir, nesant galimybės susipažinti su byla, jai nesuprantami.

59 Kadangi savo atsakyme į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus raštu ieškovė, atsižvelgdama į Komisijos atsiliepime į ieškinį pateiktus paaiškinimus, atsisakė šio kaltinimo, šiuo klausimu nereikia priimti sprendimo.

60 Kadangi visi kaltinimai, pateikti antrojo ieškinio pagrindo pirmoje ir antroje dalyse, turi būti atmesti, reikia atmesti abi minėtas dalis.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo trečios dalies, susijusios su vienodo požiūrio principo pažeidimu

61 Ieškovė teigia, kad pradėjus procedūrą dėl valstybės pagalbos *ACC Compressors*, o konkrečiai – per formalią tyrimo procedūrą, ji neturėjo galimybės pareikšti savo prieštaravimų dėl ginčijamos pagalbos suteikimo *ACC Compressors*. Tačiau per procedūrą dėl koncentracijos *ACC Compressors* turėjo galimybę pateikti prieštaravimus dėl *Secop Austria* įsigyto *ACC Austria* turto. Ieškovės teigimu, tai yra vienodo požiūrio principo pažeidimas, nes grupės ACC ir grupės *Secop* konkurencija turėjo būti įvertinta per abi procedūras.

62 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika pagal bendrąjį Sąjungos teisės vienodo požiūrio principą reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai pagrįstas (žr. 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique et Lorraine ir kt.*, C-127/07, Rink. EU:C:2008:728, 23 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

63 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad nei vykstant procedūrai dėl valstybės pagalbos, nei procedūrai dėl koncentracijos atitinkamų įmonių konkurentai neturi teisės savo iniciatyva dalyvauti joms vykstant, ir, be kita ko, jie negali dalyvauti vykstant pirmai procedūros stadijai, kai Komisija pateikia pirminį vertinimą dėl nagrinėjamos pagalbos arba dėl koncentracijos, apie kurią pranešta.

64 Viena vertus, valstybės pagalbos srityje pagal nusistovėjusią teismų praktiką turi būti išskirtas, pirma, SESV 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pirminis pagalbos patikrinimo etapas, kurio tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmąją nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, ir, antra, tyrimo etapas, nurodytas to paties straipsnio 2 dalyje. Tik pastarajame etape, skirtame, kad Komisijai būtų sudaryta galimybė gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis, SESV numatyta Komisijos pareiga pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti savo pastabas (24 punkte minėto Sprendimo *Cook / Komisija*, EU:C:1993:197, 22 punktas; 23 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, EU:C:1998:154, 38 punktas ir 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Komisija / Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, Rink. EU:C:2005:761, 34 punktas). Darytina išvada, kad, išskyrus atitinkamas valstybes nares, suinteresuotosios šalys, įskaitant pagalbos gavėjo konkurentus, kaip antai ieškovė šioje byloje, neturi teisės dalyvauti vykstant pirminiam pagalbos patikrinimo procedūros etapui.

65 Kita vertus, koncentracijos srityje 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 24, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40; toliau – Reglamentas dėl koncentracijų) 18 straipsnio 4 dalyje, patikslintoje 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 802/2004, įgyvendinančio Reglamentą (EB) Nr. 139/2004

(OL L 133, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 88), 11 straipsnio c punktu, numatyta, kad Komisija gali savo iniciatyva išklausyti ne pranešančiuosius apie koncentraciją asmenis ar kitas koncentracijos projekto šalis, o kitus fizinius arba juridinius asmenis; tačiau tai daryti ji privalo tik esant dviem sąlygoms, t. y. jei pastarieji asmenys yra pakankamai suinteresuoti ir jei paprašo būti išklausyti (šiuo klausimu žr. 1997 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Kaysersberg / Komisija*, T-290/94, Rink. EU:T:1997:186, 108 ir 109 punktus).

66 Antra, vis dėlto reikia pažymėti, kad per procedūrą dėl koncentracijos *ACC Compressors* kaip pranešančioji apie koncentraciją įmonė turėjo ne tik įmonės, konkuruojančios su *Secop Austria*, statusą, bet ir „kitos dalyvaujančios šalies“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 802/2004 11 straipsnio b punktą, statusą, nes ji, kaip *ACC Austria*, kurios visas turtas turėjo būti parduotas, patronuojančioji įmonė, turėjo būti prilyginta to turto pardavėjui, taigi turėjo koncentracijos projekto šalies statusą. Tačiau, skirtingai nuo konkurentų, pagal Reglamento dėl koncentracijos 18 straipsnio 1 dalies pabaigą šalys turi teisę pareikšti savo nuomonę per kiekvieną procedūros etapą, įskaitant pirminį etapą (šiuo klausimu žr. 1994 m. kovo 24 d. Sprendimo *Air France / Komisija*, T-3/93, Rink. EU:T:1994:36, 81 punktą ir 2002 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Lagardère et Canal+ / Komisija*, T-251/00, Rink. EU:T:2002:278, 93 ir 94 punktus).

67 Taigi reikia konstatuoti, kad ieškovės situacija vykstant procedūrai dėl valstybės pagalbos, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, skiriasi nuo *ACC Compressors* situacijos vykstant procedūrai dėl koncentracijos, per kurią buvo priimtas sprendimas dėl koncentracijos, nes *ACC Compressors* turėjo teisę būti išklausyta prieš priimant pastarąjį sprendimą. Todėl tai, kad prieš priimdama ginčijamą sprendimą Komisija nesuteikė ieškovei galimybės pareikšti savo nuomonės, nėra vienodo požiūrio principo pažeidimas.

68 Todėl reikia atmesti antrojo ieškinio pagrindo trečią dalį, taigi ir visą šį ieškinio pagrindą.

Dėl perkvalifikuotų pirmojo ir antrojo ieškinio pagrindų, susijusių su tyrimo neatlikimu ir vertinimo klaida

69 Šiuo klausimu ieškovė kaltina Komisiją, kad ši neatsižvelgė į sprendime dėl koncentracijos (žr. 6 punktą) pateiktą informaciją, kuri vis dėlto buvo svarbi ir būtina siekiant įvertinti ginčijamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, ir šiomis aplinkybėmis apsiribojo tik Italijos valdžios institucijų ir *ACC Compressors*, kaip gavėjos, pateikta informacija. Pirmiausia Komisija turėjo atsižvelgti į tai, kad vykstant procedūrai dėl koncentracijos *ACC Compressors* nurodė, jog neturėdama licencijų dėl ginčijamų patentų ji nebegalės tęsti veiklos buitiniams prietaisams skirtų šaldymo kompresorių rinkoje (žr. 40 punktą).

70 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

71 Visų pirma reikia priminti, jog Komisija neginčija ieškovės pirmajame ieškinio pagrinde nurodytų faktinių aplinkybių, t. y. to, kad šioje byloje dėl valstybės pagalbos ji neatsižvelgė į informaciją, surinktą per procedūrą, kurią taikant buvo priimtas sprendimas dėl koncentracijos. Todėl šalys nesutaria tik dėl dviejų klausimų, t. y. pirma, ar Komisija turėjo teisę (ir pareigą) atsižvelgti į minėtą informaciją, ir, antra, ar tokia informacija buvo svarbi siekiant įvertinti ginčijamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka.

Dėl Komisijos pareigos atlikti tyrimą pirminiame patikrinimo etape

72 Kadangi perkvalifikuotas pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su neatliktu tyrimu, pirmiausia reikia nustatyti Komisijos pareigos atlikti tyrimą apimtį pirminio patikrinimo etape.

73 Kaip nurodyta šio sprendimo 64 punkte, SESV 108 straipsnio 3 dalyje numatyto pirminio pagalbos patikrinimo etapo tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti pirmąją nuomonę apie dalinį ar visišką pagalbos projektų, apie kuriuos jai pranešta, suderinamumą su Sutartimi.

74 Iš teismo praktikos taip pat matyti, jog norėdama, kad nauja ar pakeista pagalba būtų patvirtinta nukrypstant nuo Sutarties taisyklių, ir vykdydama savo ESS 4 straipsnio 3 dalyje nustatytą pareigą bendradarbiauti su Komisija atitinkama valstybė narė turi pateikti visą informaciją, leidžiančią šiai institucijai patikrinti, ar įvykdytos išimties taikymo sąlygos (1993 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-364/90, Rink. EU:C:1993:157, 20 punktas; 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke / Komisija*, T-17/03, Rink. EU:T:2006:109, 48 punktas ir 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Olympiaki Aeroporia Ypiresies / Komisija*, T-68/03, Rink. EU:T:2007:253, 36 punktą).

75 Kalbant apie pirminę procedūrą, minėtos procedūrinės pareigos pakartotos ir paaiškintos Reglamento Nr. 659/1999 2 straipsnio 2 dalyje ir 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

76 Iš to išplaukia, kad per pirminio patikrinimo procedūrą Komisija iš esmės gali atsižvelgti į atitinkamos valstybės narės pateiktą (kartais po to, kai Komisija pateikia papildomą prašymą) informaciją (2005 m. birželio 15 d. Sprendimo *Regione autonoma della Sardegna / Komisija*, T-171/02, Rink. EU:T:2005:219, 40 ir 41 punktai), ir ji neprivalo savo iniciatyva ištirti visų aplinkybių, jei pranešančiosios valstybės narės pateikta informacija po pirminio patikrinimo leidžia jai įsitikinti, kad ši priemonė nėra pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, arba, jei laikoma pagalba, kad ji suderinama su vidaus rinka (žr. šio sprendimo 23 punktą).

77 Be to, jei vėliau paaiškėtų, kad valstybės narės pateikta informacija buvo neišsami arba klaidinga dėl esminių klausimų (o tai leistų suabejoti Komisijos atliktu vertinimu dėl tokios pagalbos, kokią ji faktiškai buvo įgyvendinusi, suderinamumo su vidaus rinka), tai reikštų, jog yra nauja pagalba, apie kurią nepranešta, taigi – neteisėta pagalba, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 695/1999 1 straipsnio f punktą, o tai pateisintų aplinkybę leisti Komisijai pradėti naują procedūrą (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Regione autonoma della Sardegna ir kt. / Komisija*, T-394/08, T-408/08, T-453/08 ir T-454/08, Rink. EU:T:2011:493, 177–180 punktus).

78 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš 37 ir 39 punkte išdėstytų pastabų, aplinkybė, kad *ACC Compressors* ir *Secop Austria* teisiškai ginčijasi dėl patentų, negalėjo turėti poveikio ginčijamos pagalbos suderinamumo su vidaus rinka įvertinimo išvadai. Todėl Komisijai nebuvo nustatyta pareigos atsižvelgti į *ACC Compressors* teiginius, pateiktus šiuo klausimu vykstant procedūrai dėl koncentracijos.

Dėl Komisijai nustatyto draudimo per procedūrą dėl koncentracijos gautą informaciją naudoti kitais tikslais

79 Be to, pagal Reglamento dėl koncentracijos 17 straipsnio 1 dalį taikant šį reglamentą gauta informacija naudojama tik atitinkamo prašymo, tyrimo arba nagrinėjimo tikslais.

80 Pagal šią nuostatą Komisijai iš esmės draudžiama per procedūrą dėl valstybės pagalbos naudoti informaciją, kuri jai buvo pateikta vykstant procedūrai dėl koncentracijos.

81 Vis dėlto ieškovė teigia, jog pagal Bendrojo Teismo praktiką Reglamento dėl koncentracijos 17 straipsnio taikymo sritis buvo apribota taip, kad jei per procedūrą konkurencijos teisės srityje Komisija atsitiktinai sužino tam tikros informacijos ir jei iš šios informacijos matyti, kad pažeidžiamos kitos konkurencijos taisyklės, ji gali pradėti antrą procedūrą tos informacijos tikslumui patikrinti arba ją papildyti, pirmiausia reikalaudama pateikti tuos pačius dokumentus ir naudodama juos kaip įrodymus.

82 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad net jei pagal Reglamentą dėl koncentracijos gauta informacija ir negali būti tiesiogiai naudojama kaip įrodymai vykstant šiame reglamente nenustatytai procedūrai, joje vis dėlto yra netiesioginių įrodymų, leidžiančių prireikus į juos atsižvelgti tam, kad būtų pateisintas procedūros inicijavimas remiantis kitu teisiniu pagrindu (tuo atveju, kai nacionalinės konkurencijos institucijos surinkta informacija naudojama procese dėl kartelių Sąjungos lygmeniu, žr. pagal analogiją 1989 m. spalio 17 d. Sprendimo *Dow Benelux / Komisija*, 85/87, Rink. EU:C:1989:379, 18–20 punktus ir 1992 m. liepos 16 d. Sprendimo *Asociación Española de Banca Privada ir kt.*, C-67/91, Rink. EU:C:1992:330, 39 ir 55 punktus).

83 Nagrinėjamu atveju ieškovė nekaltina Komisijos, kad ši nepradėjo procedūros dėl valstybės pagalbos remdamasi per procedūrą dėl koncentracijos gauta informacija, tačiau kaltina ją neatsižvelgus į minėtą informaciją jau vykstant procedūrai dėl pagalbos. Todėl reikia daryti išvadą, kad pagal 82 punkte nurodytą teismų praktiką Komisija turėjo bent jau teisę per procedūrą dėl valstybės pagalbos prašyti reikalingos informacijos ar dokumentų, apie kuriuos sužinojo per procedūrą dėl koncentracijos, jeigu tokia informacija arba dokumentai buvo svarbūs siekiant patikrinti nagrinėjamą pagalbą.

84 Be to, remdamasi įvairiais Sąjungos teismų sprendimais ieškovė nurodo, kad galima nukrypti nuo Reglamento dėl koncentracijos 17 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto draudimo, jei yra glaudus Komisijos pradėtų įvairių procedūrų ryšys. Šiuo atveju grupės HCH restruktūrizavimas ir buvusios bendrovės *ACC Austria* turto pardavimas bei pasekmės, kurių kilo *ACC Compressors*, yra toks glaudus procedūros dėl koncentracijos ir procedūros dėl valstybės pagalbos ryšys.

85 Šiuo aspektu iš teismų praktikos matyti, kad Komisija iš principo turi vengti neatitikimų, kurių gali atsirasti įgyvendinant įvairias Sąjungos teisės nuostatas. Šis Komisijai nustatytas įpareigojimas laikytis valstybės pagalbą reglamentuojančių nuostatų ir kitų Sutarties nuostatų nuoseklumo ypač svarbus tuo atveju, kai šiomis kitomis nuostatomis taip pat siekiama neiškraipytos konkurencijos vidaus rinkoje (žr. 2001 m. sausio 31 d. Sprendimo *RJB Mining / Komisija*, T-156/98, Rink. EU:T:2001:29, 112 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

86 Tai rodo, be kita ko, kad priimdama sprendimą dėl pagalbos suderinamumo su vidaus rinka Komisija privalo žinoti tam tikrų ekonominės veiklos vykdytojų poveikio konkurencijai vidaus rinkoje keliamą pavojų (85 punkte minėto Sprendimo *RJB Mining / Komisija*, EU:T:2001:29, 113 punktas). Pagal analogiją reikia laikyti, kad, priimdama sprendimą dėl valstybės pagalbos suderinamumo, Komisija privalo atsižvelgti į pasekmes, kilusias dėl koncentracijos, kuri tuo pat metu vertinama per kitą procedūrą, jeigu šios koncentracijos sąlygos gali turėti įtakos konkurencijos, galinčios atsirasti dėl nagrinėjamos pagalbos, poveikio vertinimui. Taigi prireikus iš Komisijos galėtų būti reikalaujama pateikti atitinkamai valstybei narei klausimą tam, kad vykstant procedūrai dėl valstybės pagalbos būtų įtraukta atitinkama informacija.

87 Tačiau kadangi ginčas dėl patentų nebuvo svarbus siekiant įvertinti nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka (žr. 37 ir 39 punktus), tokios pareigos šiuo atveju nebuvo.

88 Iš to matyti, kad reikia atmesti pakeistus pirmąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus.

89 Kadangi buvo atmesti visi ieškovės nurodyti ieškinio pagrindai, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

90 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, reikia jai nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Secop GmbH* bylinėjimosi išlaidas.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Paskelbta 2016 m. kovo 1 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės 1

Procesas ir šalių reikalavimai 2

Dėl teisės 3

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Sutarčių pažeidimu 3

Dėl antrojo ieškinio pagrindo pirmosios ir antrosios dalių, susijusių su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto ir SESV 108 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu 3

– Reikšminga teismų praktika 3

– Dėl tariamo ACC Compressors kaip naujos įmonės statuso 5

– Dėl aplinkybės, kad ginčijama pagalba tariamai tik atidėjo tai, „kas neišvengiama“ 7

– Dėl atsižvelgimo į tariamai anksčiau gautą pagalbą 7

– Dėl atsižvelgimo į ACC Compressors tariamai nuostolingus pardavimus 8

– Dėl Komisijos pateiktų skaičiavimų 9

Dėl antrojo ieškinio pagrindo trečios dalies, susijusios su vienodo požiūrio principo pažeidimu 9

Dėl perkvalifikuotų pirmojo ir antrojo ieškinio pagrindų, susijusių su tyrimo neatlikimu ir vertinimo klaida 10

Dėl Komisijos pareigos atlikti tyrimą pirminiame patikrinimo etape 10

Dėl Komisijai nustatyto draudimo per procedūrą dėl koncentracijos gautą informaciją naudoti kitais tikslais 11

Dėl bylinėjimosi išlaidų 12